

on wähä leida, sellepäras t on terjajaid nii palju. Möta läte ja lanna hoolt!" — Mats läks ära ja oli nagu see, kellel liiga tehasse, aga ommeti häljas tööle ja lui wiimne sumi ladus, oli wangler walmis; suad peale ja pois foormaga sinna. Oli rõõmus südames aga faa ühke oma töö peale ja arwas, et iga mees pidi seisma jääma ja imewangstre tähele panema; liitis fa neile, kes luude osid, et sedasugust wangkret ei ole veel enne olnud, käib otsekohe võilda iseeneest, mite muud kui vasta mäge tarvis sugu tömmata. Mõni föögitudruk liitis siis la wangstre ilusa olema, ja kes liitsid, neile andis Mats sel pääraval nagu liituse palgaks veilese lunahe, miska ahju nurgad wäljapühlida. Need luaned olid tüdrulutele, kes puhtaid nurke armastasid, wääga meeles järel. Aga paragu, neid tüdruluid on meie päivil wähä, naad on niiid suurem hust föogi-mamselid ehs emandad, lannawad sammeti-rättiluid ehs neglisee-haubisi, mis missioni lehes alwa hinna eest wäljapatuti, peas ja llaassee-sindad peus. Mis niisugused luanestega enam teevad? Qui saarvad silma eest muda ära-pührida, siis on tiis; toa- ja ahju-nurgad ja förwtagune — olgu mis on. Ahjunurka ei waata keegi, toanurga peidawad toosid ja mund asjad ära ja förwtaguse üle paalmitatakse juuised „alla Pompatuur". — — Oh Lua-Mats, ön sul et

läksid puhkama, enne kui seda pidid nägema! Siin ajal oli enam puhtust, oli laa enam lasinust! —

Moh olgu fest lül, teisels torrals jäägu muist! muidu lardan, föogi-mamselid pahandavad nönda, et wiimaks ei taha enam Lua-Matsist kuulda, ja ommeti pean temast veel kõnelema.

Matsi rõõm ja hoolelandmine läks niiid taga suuremaks ja nagu wangler nönda töö joostis ta fäes. Küla-rahwas armastasid poisi ita enam ja kes wöis oli temale abiks. Üks ja teine pemees ütles wahest: „Minu heinamaal on faa kasti, leita witsu palju tahad, aga ära riitu puid ja mötsle, et mo naesterahval lunde tarvis!" Mats tegi seda ja küla-naesed ja noorikud olid sellega rahul. Ega naad tahtnud luude osta: mehed ja sulased pidid tegema; aga niiid teavad naesed ja noorikud, et mehed luudadest suurt ei hooli, aegutades ja augutades lähawad tegema ja ei faa aru, et naene ehs nooril ilma luata ei wöi elada ega ole parem, kui soldan ilma püssita. Waata, fest asjast läks niiid seal tulas lugu hoppis teisels: Mats töi õigel ajal luude ja misfugusi? head, tugewad, mis mite ühe eht lahe päätwaga laiali ei läinud nagu warekse pesad ja Mats andis ilma hinnata, sai ju selle eest heinamaadest witsu leigata ja sai ka igalord midagi emale wia: siit piima, sealt wöid, lapsta-päid eht larduhwolid,